

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB18 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB18 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb18-txt-shoot-n29.pdf> (tilgået 29. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB18:29

#

Om mig selv.

O, dersom der blot havde været Sandhed i Forholdene: saa havde jeg faaet Plads, jeg var kommet til at tale mig ud, jeg som dog vistnok er en af Dem, der har havt meest at sige. Men nu skulde jeg puffes udenfor, ignoreres, behandles som gal: derved blev jeg mere og mere indadvendt, derved igjen mere og mere udviklet, ak og saa igjen mere og mere uproportioneret for de smaae Forhold; og under denne Uproportionerethed segner jeg.

Jeg har Ingen, Ingen fornærmet. Men sandt er det desto værre: at Danmark er saa lille og saa kjøbstedagtig, at » *Corsaren*« egl. var den offentlige Mening. See heri stikker Ulykken. Jeg gjorde ubetinget en Velgjerning – men det blev forstaaet som en Forbrydelse, fordi man ansaae det som en Sætten sig ud over den offentlige Mening.

Til hvem skal jeg tale? Ingen er der. Mængden har længst svoret mig Fjendskab; nogle ganske Enkelte forstaae mig vel tildeels, men finde at Vilkaaret er for tungt, for at skulle vidne. De Fornemmere i Literaturen glæde sig ved Misforstaaelsen.